

**Június
2022**

BAKANCS

A gútai magyar középiskolások diáklapja

Harmadik szám

Tanulmányi kirándulás

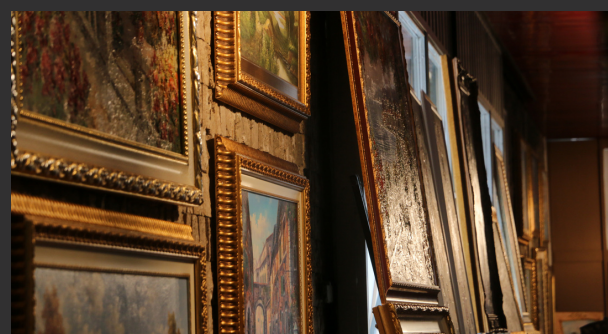
Bútor és lakás, Nyitra

2022. április 28-án tanulmányi kiránduláson vehettünk részt a Bútor és lakás című kiállításon Nyitrán.

Az eseményen résztvevő beltéri dizájn, alkalmazott grafika illetve reklámgrafika, fotóművészet és vitrázsüveg-készítő szakon tanuló diákok megismerkedhettek különböző cégek kínálataival, anyagmintákkal és más gyakorlati tudnivalókkal a tervezői ipar területéről.

A kiállításra különböző cégek vagy kisvállalkozások vitték ki eladásra kínált termékeiket, amelyeket különböző részlegeken kínáltak az érdeklődőknek.

A bútorok illetve más berendezési tárgyak rendkívül magas színvonalon voltak közszemlére bocsátva. Néhány kiállítási darabnál szívesen fogadták kérdéseinket, mások pedig tájékoztató magazinokat osztogattak termékeikről. Találkozhattunk itt kézműves termékekkel, kozmetikai cégek kínálatával, de még kortárs festők munkáival is. A bútorgyártó illetve -forgalmazó vállalatok élethű szobákat alakítottak ki, és belépve az egyes díszletekbe, otthonos nappaliban vagy konyhában érezhettük magunkat. Továbbá a kínálatok között voltak kerti bútorok és medencék is. Lenyűgöző volt látni, hogy a termelők milyen elszántsággal kínálják saját termékeiket. A kiállítás rendkívül hasznos és érdekes volt, és biztos vagyok benne, hogy a különböző művészeti szakokon tanuló diákok sok értékes ismerettel és tapasztalattal gazdagodva térhettek haza.

Varga Franciska

Kortárs költőink

Álomkép

Fessünk egy képet, álomszépét.
Kerek egész legyen ez. Ne legyen
benne egyetlen hiba sem!

Háttérnek egy rácsozott ablakos
emeleti lakást. Ez szépnek tűnik most.
A félhomályba két alakot.

A kanapén összetekeredve
a csillagos eget kémelve.
Fessük le, mit éreznek!

Kékkel a reményt,
zölddel a harmóniát s
vérvörössel a kétségbeesést.

Azt, hogy mennyire szeretik
egymást. S a keserű előízt,
mit a jövő hozhat nekik.

Már te is látod? Itt ni!
Ahogyan a kép megelevenedik?
Ahogy a színek életre keltik?

Lágy csók színe sejlik
át a vászon rostjain.
A nő s a férfi.

Vérvörös borral szelídítik a hangokat.
Suttogják: Csak a jelent lásd!
Kéz a kézben legyetek most egy pár!

Holnapra hagyják a kétely árnyalatait.
Most kék és zöld képet álmodnak,
...melyben egymáséi.

Lőrincz Fanni

Humanista

Spiritizmusnak hazudsz mindent,
Miben egykori emlékeid foszlányait lelni véled.

"Biztos csak az aura"

Hitegeted magad, mintha
Ha nem nyomod elég mélyre,
Előkerül a lelked szekrényéből,
És váratlan vendégként fel-felpislákol
elméd rácsai közt.

A kulcs a kilincsbe törött,
Másolata már rég egy őszi
Levélkupac alján díszeleg.
Kiborítanád, kiöntenéd,
De kicsúszik, megfogni nem lehet.
Néma rémként karmolja elméd sötét falát.
Kivetköznéd magadból, de belep a sötét bűz,
Nélküled másokkal új álmokat fűz.

Košťál Karolina

Júlia Gyöngyei

Júlia gyöngyei oly szépek,
hogy minden embert magával ragad
gyöngye szépsége!
Oly magával, de magával ragad,
hogy versenyezni is kell érte!
Versenyezni? Kardozni, löni,
tétre vagy tétlenségre,
akár életre halálra!
Tán a haját napraforgóolajban mossa?
Csillog a napba neki.
De ahogy a nap is most nyugovóra tér,
nekem is elakad a szavam..
Gyöngyei oly szépek... Elalszom!

Csonka Ádám

"Ahol vagyok, oda jöttem" - interjú Gyenes Gáborral

1. Hol tanult? Meséljen az iskolás éveiről!

- Kassán tanultam a Márai gimnáziumban. Az iskola az általánoshoz képest minőségi szintlépés volt, a fegyelmező, rendpárti, uniformizáló, a gyerekeket már rég nem szerető tanárok után kimondottan jó, érdeklődő pedagógusokat ismertem meg, persze itt is voltak közepesek vagy rosszak, mint mindenütt. Hogy melyik tárgyat kedveltem, az nagy mértékben függött attól, hogy milyen pedagógus tanította. Érdeklődési köröm eléggé nyitott volt, szerettem például a fizikát is, a filozófiát vagy az irodalmat. A kémia teljesen hidegen hagyott, és leggyengébb a nyelvekből voltam. Főleg németből. Kb 50 darabból álló szókingset gyűjtöttem össze – ez túlzás, inkább: ragadt rám – négy év alatt. Ebből a kedvencem a gombát szedni (pilze sammeln).

2. Mikor kezdett érdeklődni a művészetek iránt? Gyermekként is jelen volt az életében?

- Ovis koromtól szerettem rajzolni töretlenül, de a képzőművészet mint jövőkép a gimnáziumban szilárdult meg bennem. Ez egy konkrét élményemhez fűződik: egy művésztelepen láttam a mentorokat, ahogy negyven-ötven évesen beszélgetnek bor meg zsíroskenyér mellett a művészetről, az alkotásról, arról, hogy mit láttak, hallottak, olvastak, és hogy mit gondolnak róla. Itt először tudatosítottam, hogy a festők, grafikusok nemcsak a könyvekben meg a temetőben vannak, hanem élnek és virulnak. Az én otthoni közegemben, lévén, hogy szüleim munkásosztályból származnak, nem tapasztaltam olyat, hogy felnőtt férfiak beszélgetnének, vagy alkotnának. Azt láttam, van olyan, hogy az ember nemcsak pénzért dolgozik, deres halántékkal, pocakosodva játszik, kísérletezik akár egy gyerek, és van közege.

3. Mióta tanít? Milyen érzés tanítani?

- Gyerektáborokban, művésztelepeken már régóta tartottam kisebb foglalkozásokat, de rendszeresen 2017-től tanítok, 2019 óta osztva: két napot itt, Gútán, két napot a pozsonyi Képzőművészeti Főiskolán. Hogy milyen érzés, az változó, éves és heti lebontásban is: amikor az ember elkezd a tanítást, még nem tudja, mi az elvárható, milyen magasra kell állítani a megugrandó léceket, és hogy milyen tanári technikákat lehet alkalmazni. Szóval az első egy-két évben egy csomó hibát lehet véteni, aztán kialakul. Heti leosztásban meg ugye, vannak jobb és rosszabb napok, tárgyak csoportok. Hogy mondjak is valami konkrétat: akkor érzem, hogy jó tanítani, amikor megtörténik az, hogy valamit valakinek tényleg megtanítok. Nem ráerőltetem, nem betanítom, hanem megtanítom. A rossz meg az, mikor üresbe megyünk. Mikor az az érzésem, hogy a diákok nem kérnek abból, amit adni akarok, vagy amikor én vallok kudarcot valamilyen helyzetben.

4. Meséljen a kiállításairól az elmúlt évekből!

- Voltak olyanok, ahol kiállítottam, és voltak, amiket megnyitottam. Legjobban a decemberi budapesti kiállításunknak örülök, amikor a MAMŰ galériába vittük az IN SITU művészeti csoportunk (ebben több kollégánk is tag) anyagának válogatását. Az IN SITU ugyanis egy az élettársam és általam szervezett művésztelep, ahová 11 alkotót hívunk meg évente, és itt 10 nap alatt kell alkotni valami olyat, ami reagál a kiscsallóközi természetre, vagy magára Vajka falura, a helyre, ahol ez az egész zajlik. Nagyon jó érzés volt egyben látni a műveket, azt, hogy mennyi témát tud nyújtani egy kicsi falu, és hányféle művészi látószög, megközelítés van...

5. Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

- Nincs sok. Vagy tanítok, vagy alkotok, vagy a kisgyerekeimmel vagyok. Rendszeresen futok, szeretnék horgászni (jelenleg nincs rá időkeret, de az az, amiből nem lehet kiöregedni), és nagyon élvezem a jó filmeket és sorozatokat.

6. Ha nem tanár lenne, akkor milyen foglalkozást választana?

- Besenyő Pista bácsit idézve: Ahol vagyok, oda jöttem. Az én döntésem, döntéseim eredménye az, amit csinállok és ahol vagyok, és jól érzem magam itt és így.

Az interjút Varga Franciska készítette

Véradás

Iskolánkban idén is sor került a véradásra. Összesen 27 tanár és diák adományozott vért sok beteget és az egészségügyet segítve.

Hogyan is zajlik a véradás?

Természetesen csak egészséges ember adhat vért, védve ezzel a vért kapó beteg egészségét is. Véradó csak a 18. életévét betöltött személy lehet, és az is feltétel, hogy a testsúlya 50 kg felett legyen.

A véradás előtt a véradónak megszűrják az ujjbegyét, majd a levett vérből megállapítják a vércsoportját és a hemoglobin szintjét. Következő lépés a vérnyomás- és pulzusmérés. Ha minden rendben van, következhet a véradás.

Maga a véradás fekvő vagy félig ülő helyzetben történik. Körülbelül 450 ml vért vesznek le egyszerre, amit a szervezet könnyedén tud pótolni. Az egész kb. 5-15 percig tart.

Miután végeztek a vérvétellel, 5-10 perces ajánlott pihenés következik. Fontos, hogy utána együnk és sok folyadékot fogyasszunk!

Ha tehetjük, adományozzunk vért, mentsünk életeket, és ösztönözzünk minél több embert véradásra!

„Sok szép emberi tett van a világon.
Sok a módja, hogy segítsük az embert.
De, ha a véredet adod oda másnak,
Egyike ez a leges – legszebbeknek.”
(részlet Mosonyi György Véradás című verséből)

A cikket Tóth Boglárka készítette

Maga a film egy könyvadaptáció, ugyanis Yann Martel azonos című sikeres regényét dolgozza fel. Műfaját tekintve azonban kalandfilm/filmdráma. Kifejezetten érdekes és élvezetes alkotásról beszélhetünk, amely úgy dolgozza fel a hit témáját, hogy tulajdonképpen közben nem is arról szól.

A történet két időszakban játszódik, a jelenben, és a múltban, amelyet maga a főszereplőnk, Pi mesél el egy írónak, hogy az ötlet hiányában megpróbálja sorokba önteni a hallottakat. Pi Patel a világ egyik legcsodálatosabb országának, Indiának francia gyarmati területén nőtt fel, ahol egykor virágzott az élet. A fiú szülei állatkertjében született és nevelkedett, és egy francia uszodáról kapta a nevét. Pi egyszerre gyakorolta a hindu, iszlám és keresztény vallást is. Tinédzser korában azonban szülei úgy döntenek, megélhetési problémák miatt az lesz a legjobb, ha a család Kanadába költözik és túlradnak az állatokon. Hajóra szállnak, azonban a Csendes-óceánon hajótörést szenvednek. Egyedül főszereplőnk éli túl, aki egy csónakban köt ki egy hiénával, orángutánnal, zebrával, és egy Richard Parker nevű bengáli tigrissel.

A Pi élete egy meghatározó, elgondolkodtató és szívhez szóló alkotás. Nem csupán egy szokásos, hétköznapi történet egy fiúról. Néhol egy kicsit talán mesészerűnek tűnhet, viszont egy magával ragadó filmről beszélhetünk. A színészi alakításokra sem lehet panaszkodni, egyáltalán nem zavaró, hogy számunkra ismeretlen indiai színészek vannak főszerepben. A látványvilág mellett sem lehet elmenni szó nélkül, hihetetlen gazdag és lenyűgöző a képi világa.

Mondhatjuk azt is, hogy valójában nem is a filmvászonon játszódik az egész, hanem sokkal mélyebben, valahol az emberi lélekben. Aki szereti a különleges hangulatú, elgondolkodtató filmeket, az szeretni fogja a Pi életét. Azt viszont mindenki döntse el maga, hogy vajon mennyi lehet az igazság a kalandból, és hogy melyik történetet hiszi el.

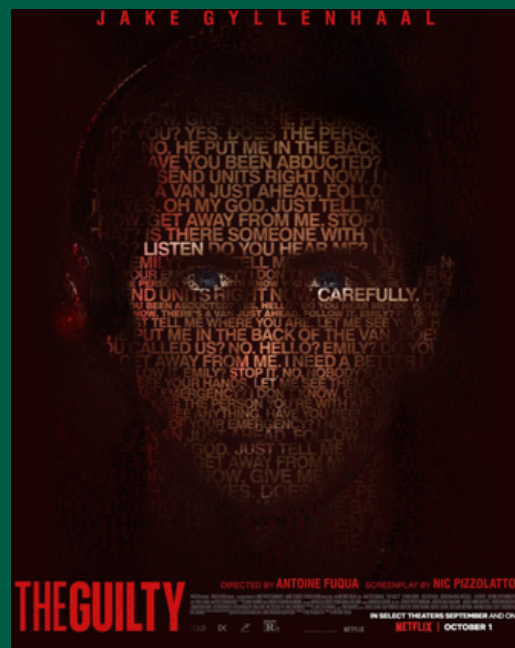
Zsidek Dominika

Egy amerikai bűnügyi thriller, amelyet a 2018-as dán filmről alkottak újra. A főszerepben Jake Gyllenhaal játszik. Mindössze egy telefon diszpécserre lefokozott rendőr és egy rejtélyes bűnügy jelenik meg a filmben. Mivel a környéken erdőtüz tombol, a segélyhívások sorban érkeznek, amelyek fokozzák a drámai látképet.

A főszereplőnk, Joe hívást kap egy nőtől, akit elraboltak. Nincs hozzászokva, hogy tétlenül ülve várja, míg mások segítenek a bajbajutotton, így magánnyomozásba kezd. Mindezt „vakon” teszi, hisz csak a telefonon túl hallható hangok és zajok segítségével tudja követni az eseményeket.

A filmben egyre csak nő a feszültség, és sokkoló fordulat vár minket.

Tóth Boglárka

Mert olvasni jó!

„Az az ember, aki nem olvas könyvet, semmiben sem különbözik attól az embertől, aki nem tud olvasni.” Mark Twain

A mai világban az interneten való időtöltés szinte teljesen kiszorítja a könyvolvasást. De mire is jó az olvasás? A rendszeres olvasás megmozgatja az elmét, ezért segíti fiatalon tartani azt. A könyv segítségével kizökkenhetünk a mindennapi rutinból, és új világokat fedezhetünk fel, ami segít megnyugodni és hátrahagyni a gondjainkat. Jótékony hatással van a gyerekek iskolai teljesítményére is. Az olvasás által fejlődik az olvasási készségünk, gyarapszik a szókincsünk, és minden elolvasott sorral közelebb kerülünk ahhoz, hogy megértsük a körülöttünk lévő világot, de legfőképpen önmagunkat.

James Dashner: Útvesztő

Ez a könyv egy remek trilógia első része. Nem megszokott ötlet, remek fogalmazás, szinte magával ragadja az embert. De miről is szól? Adott egy srác, egy útvesztő és valami a nagyobb cél érdekében. Idegen emberekből válnak majd barátok, barátokból pedig idegenek. Mennyit ér a barátság, mennyit is ér a bizalom, és egyáltalán...bízzhatunk bárkiben is? Elmondja bárki is az igazat? Mikor már azt hinnénk, hogy tisztán látunk, minden teljesen más megvilágítást kap.

A könyvajánlót Matyi Virág és Roskó Dominik készítették

Ballagás

Az elmúlt két év rendhagyó ballagásai után végre visszatért az ünnepi hangulat az iskolánkba, és a végzős diákok a hagyományos, megszokott módon vehettek búcsút szeretett iskolájuktól, diáktársaiktól, tanáraiktól.

Az ünnepségre május 20-án került sor az iskola udvarán. A ballagás szimbolikus jelentéssel is bír: a diákok nemcsak az iskolájuktól, hanem a gondtalan középiskolás évektől is búcsút vettek, egy korszak lezárult, új fejezet kezdődik az életükben. A továbbiakban sok sikert kívánunk nekik!

*"A szárny megnőtt, üresen áll a fészek,
Csak álom volt a régi jó világ,
És mint a fecske alkonyati szélnek,
Ma szárnyat bontott egy sereg diák."*

Wass Albert

Vallató, avagy interjú végzős diáktársainkkal

Tavasszal iskolánkban is megkezdődtek az érettségi vizsgák. Március 15-én került sor az írásbeli - majd április 20-án a gyakorlati érettségikre. A május 23-án kezdődő akadémiai hét végeztével iskolánk végzős diákjai a szóbeli érettségi vizsgák keretein belül adhatnak számot tudásukról, az elmúlt négy vagy 5 év alatt elsajátított ismereteikről.

Két végzős diákot faggattam az érettségikkel kapcsolatban: a 4.C osztályos Szabó Zolit és a II. ANŠ osztály végzősét, Lavo Lacit:

Mondanátok néhány szót a szakotokról és arról, hogyan folynak itt a gyakorlati érettségik?

Zoli: Az én szakom a tervezőgrafika, ami annyit takar, hogy különböző reklámanyagokat (plakát, hirdetőtábla, poszter, logó) készítünk. A gyakorlati érettségivel kapcsolatban pedig annyit mondanék, hogy nem olyan félelmetes, mint ahogyan beszélnek róla. Én személy szerint pozitív élményként éltem meg. Először kihúztuk a témánkat. Én például a „Culture and public” (Kultúra és nyilvánosság) tételt húztam, ami annyit takar, hogy egy eseményre pl. fesztiválra reklámanyagokat készítettem.

Laci: Vállalkozási szakmák és szolgáltatások szakon vagyok, ezt az autószerelő szakmám továbbfejlesztésére tökéletesnek gondolom.

A szakgyakorlati érettségit sikeresen elvégeztem, áprilisban egyedüli érettségi tantárgy volt, tehát tökéletesen tudtunk rá koncentrálni.

A szóbeli vagy az írásbeli érettségi vizsgáktól tartotok illetve tartottatok jobban?

Zoli: Az írásbeli résztől annyira nem féltem, viszont nemsokára lesz a szóbeli rész, amitől bevallom, tartok. Igazából nem is tudom, hogy miért, de minden emberben van ilyenkor egy kis félelem.

Laci: A szakvizsgától kevésbé tartottam, mert tudtam, mire számíthatok, nekünk kellett elkészítenünk a munkánkat, amit be kellett mutatni. Az írásbelivel kapcsolatban sok volt a kérdőjel számomra.

Hogyan készültök a szóbelire?

Zoli: Próbálom nem elkövetni azt a hibát, hogy mindent bemagolok. Szerintem ez nem a legpraktikusabb megoldás, mert amikor odakerülsz, akkor idegességben képes vagy elfelejteni. Az én taktikám az, hogy elolvasom a tételt, kiírom a fontosabb szavakat, és már át is van nézve a tétel.

Laci: Összegyűjtöm az összes anyagot, és próbálok mindenből rövidítést csinálni, számomra jól bevált módszer a tananyagok lerövidítése.

Az utolsó hetet inkább pihenéssel, vagy kemény tanulással töltitek?

Zoli: Természetesen tanulással. Nem szeretnék menni pótvizsgára.

Laci: Keverten, ugyanannyit tanulok, mint egyébként szoktam, nem érzem, hogy az utolsó héten meg lehetne mindent tanulni, amit eddig nem tanultunk meg.

Bízotok benne, hogy az elmúlt két évhez hasonlóan idén is elmaradnak az érettségik?

Zoli: Bízom benne, hogy elmarad, viszont abban is van pozitívum, hogy az idén nem maradtak el az érettségik, mivel meg tudjuk mutatni, hogy igenis meg tudjuk csinálni, ha ki is maradt majdnem másfél tanítási év.

Laci: Nem, nekem meglepőek voltak az előző években elhalasztott érettségik is. Persze, örültem volna neki, mert akkor már a jövőmre koncentrálhatnék, és magam mögött tudhatnám a sulis éveket.

Úgy érzitek, hogy a 4 év alatt minden segítséget megkaptatok, amire szükségetek volt?

Zoli: Igen. Meg kell mondanom, hogy minden segítséget és támogatást megkaptam.

Laci: Szerencsénkre sok olyan tanárunk volt, akik értettek is ahhoz, amit tanítottak. Külön szeretném kiemelni Szőcs Dávid tanár urat, ugyanis minden kérdésünkre tudott választ adni akár tapasztalatból is.

Mi lesz az első dolog, amit az érettségi vizsgák után csináltok majd?

Zoli: Addig iszom, amíg azt se fogom tudni, hogy hívnak.

Laci: Pihenni szeretnék a júniusi hónapban, utána pedig a már kinézett munkahelyemen szeretnék kezdeni.

Mik a terveitek a jövőre nézve, szeretnétek továbbtanulni, vagy inkább munkát kerestek majd?

Zoli: Nagyon is szeretnék továbbtanulni. Lényegében el szeretném végezni a mesterképzést a szakmámban, ami 5 évbe kerülne, de szerintem megéri. Ha véletlenül nem sikerülne, akkor 1 évet kihagyok.

Laci: Továbbtanulás nincs a terveim között, úgy érzem, a szakmámat már csak képzésekkel tudnám fejleszteni. Egyetem egyáltalán nincs tervben.

Milyen érzés, hogy hamarosan véget ér egy fejezet az életetekben?

Zoli: Egyrészt örülök, másrészt viszont szomorú is vagyok. Sok mindent középiskolai éveimben tanultam meg, és rengeteg új embert ismertem meg.

Laci: Nagyon jó érzés, már őszintén nem is tudnék több időt tanulással tölteni, fejben már az életem másik részét élem.

Hiányozni fog az iskola, társaság, tanárok és a diákélet? Ki vagy mi fog a legjobban hiányozni?

Zoli: Nagyon is hiányozni fognak ezek az évek, hiszen ebben az iskolában lettem az, aki ma is vagyok, és ezt rengeteg embernek köszönhetem, és nagyon hálás vagyok nekik, legyen az tanár vagy diák.

Laci: Hiányozni fog a sok élmény, de az igazán jó társasággal úgy érzem, iskola után is össze fogunk járni.

Ha egy meghatározó emléket kéne kiemelned az itt töltött évek alatt, mi lenne az?

Zoli: Na, ez egy jó kérdés. Meg kell mondanom, hogy sok jó élményem gyűlt össze ez alatt a 4 év alatt. Ha ki kellene egyet emelnem, az szerintem a Frida Kahlo kiállítás lenne.

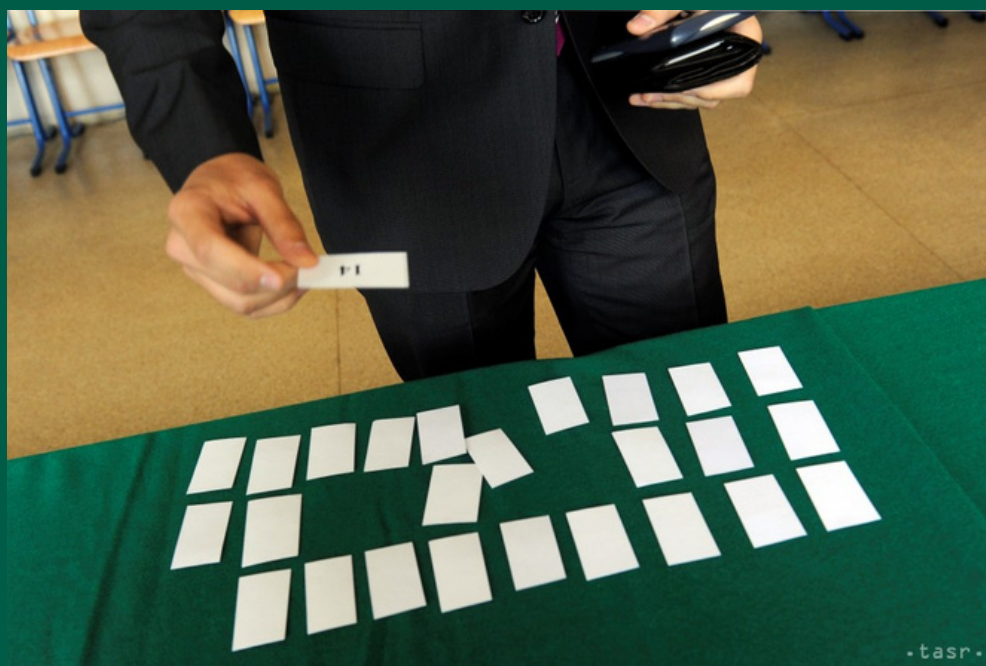
Laci: A legemlékezetesebbnek mindenképpen az első napot és az utolsó napot tudnám mondani, de rengeteg hasznos élményt szereztem az itt töltött évek alatt.

Mondanátok pár szót a ballagásról is?

Zoli, Laci: Rendkívül örültünk, hogy meg tudtuk tartani a ballagásunkat, nagyon sajnáltuk volna, ha az aktuális helyzet miatt elmaradt volna. Egy örök élmény a társaság miatt és a búcsú miatt is.

Fiúk, köszönöm szépen a válaszokat. Sok sikert kívánok nektek a jövőhöz, az álmaitok és a kitűzött céljaitok megvalósításához, és sok szerencsét az elöttetek álló szóbeli érettségikhez!

Az Interjút Zsidek Dominika készítette

Élet a tanuláson túl

Iskolai eseménynaptár címszavakban

Harmadikos idegenforgalom szakos diákjaink egyhetes szakgyakorlaton vettek részt az 5 csillagos Hotel Amade Chateau-ban (Nyékvárkony), a komáromi Hotel Banderiumban illetve Hotel Bow Garden-ban.

"Nem szükséges, hogy én írjak verset, de úgy látszik, szükséges, hogy vers írassék, különben meggömbülne a világ gyémánttengelye."

/József Attila/

Megemlékeztünk a költészet napjáról, Páko Mária és tanítványai előadásában több megzenésített verset is meghallgathattunk, és láss csodát, az előadás végén a diákok többsége már Marika néniel együtt énekelte a fülbemászó dallamokat.

Iskolánk első évfolyamos szakács, vendéglátós tanulói egy tartalmas tanulmányi kiránduláson vettek részt a Gútai Malomban, ahol betekintést kaptak a lisztkészítés rejtjelmeibe.

Diákjaink a Föld napján az iskola környékén lévő területeket és utcákat tisztították meg az eldobált hulladékoktól.

2022. április 28-án, a Nárciszok napján adománygyűjtésre került sor az iskolánkban, így mi is részt vettünk a rákellenes küzdelemben.

Iskolánk diákjai a Danubius Gastro és Autosalon kiállításon vettek részt Pozsonyban.

Iskolánk vendéglátás és idegenforgalom szakos diákjai Pesten az Unicum Házban és Szentendrén a Szamos Marcipán Múzeumban jártak városnézéssel egybekötve.

Iskolánk diákjai tanulmányi kiránduláson vettek részt a budapesti Szépművészeti Múzeumban.

Iskolánk idegenforgalom és vagyonvédelem szakos diákjai bekapcsolódtak a Határtalanul Programba, melynek célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. A diákok a program keretein belül ellátogattak Nagycenkre, Fertődre, Sopronba, Csókakőre, Fehérvárcturgóra, Székesfehérvárra, Pannonhalmára, Nagyvázsonyba, Esztergomba, Budapestre, és megtekintették a városok nevezetességeit.

Az Iparművészeti Magániskola diákjai részt vettek a Bútor és lakás c. kiállításon Nyitrán.

Szarka Róbert, IV.E osztályos tanuló erős mezőnyben III.helyezést ért el a nemzetközi (Open) programozói kategóriában a 14 döntőbe jutott versenyzőből, és ugyancsak a III.helyezett lett az országos programozói kategóriában is. Teljesítményéhez szívből gratulálunk!

Tóth Kevin, III.A osztályos tanuló részt vett az Ifjúságfalván megrendezésre kerülő VI. TIP-TOP Túrán. Kevin a saját kategóriájában 1. helyezést ért el, míg az összesítésben az előkelő 2. helyezést érte el.

Az eredményekhez szívből gratulálunk!

Iskolánk személy- és vagyonvédelem szakos tanulói haditechnikai kiállításon és bemutatón vettek részt Pozsonyban.

Szívből gratulálunk a Petőfi-Tompa Országos Seregszemlén szereplő Molnár Karolinának, aki (IV. kategória - próza) a 3. helyezést érte el. Nagyon szép eredmény az első háromban benne lenni egy országos versenyen! Szívből gratulálunk a felkészítő tanárának is, Balázs Zoltánnak.

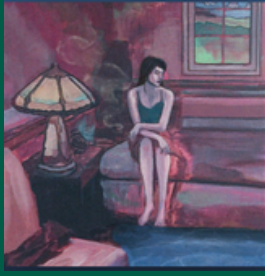

Fotólabor

Ízelítő fotóművészeink munkáiból

Zene nélkül mit érek én?

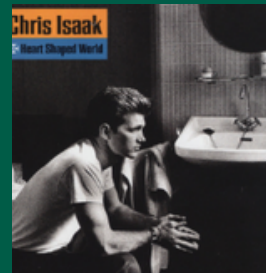
Mrs Magic
Strawberry Guy

Me Gustas Tu
Manu Chao

Jungle
Tash Sultana

Wicked Game
Chris Isaak

@Magyar Tannyelvű Magán Szakközépiskola, Gúta

@scholaprivata

@scholaprivata.edupage.org

IMPRESSZUM

BAKANCS, a gútai magyar középiskolások diáklapja

2022. június, harmadik szám

Kiadja a gútai Magyar Tannyelvű Magán Szakközépiskola és a gútai Iparművészeti Magániskola

Megjelenik negyedévente

Főszerkesztő: Aleva Szilvia

Szerkesztők: Roskó Dominik, Tóth Boglárka, Varga Franciska, Zsidek Dominika

